

ת"פ 18317/09/11 - מדינת ישראל נגד אלון גורסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18317-09-11 מדינת ישראל נ' גורסקי
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל עו"ד ניצן פלד
הנאשמים	נגד אלון גורסקי עו"ד ברק כהן

הכרעת דין

מבוא

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרעות ותקיפת שוטר, עבירות על פי סעיפים 152 ו-273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בהתאמה.
- כעולה מכתב האישום, ביום 7.9.11, במסגרת מחאה ציבורית שהתקיימה באזור בניין עיריית תל אביב שברחוב אבן גבירול בתל אביב, נכח הנאשם יחד עם אחרים נוספים בהתקהלות אסורה אשר ניסו להתפרץ בכח אל בנין העירייה, לא נענו להוראות השוטרים לפיזור ההפגנה וחלקם אף השליך בקבוקים, אבנים וביצים לעבר עובדי העירייה והשוטרים אשר נכחו במקום.
- בהמשך הנסיבות, תקף הנאשם את השוטר כפיר רוזנצווייג (להלן: "השוטר") בכך שסטר לו בראשו ואף הסיר את כובעו מעל ראשו וזרקו. במעשים אלו, נטל הנאשם חלק בהתפרעות.

פרשת התביעה

- מטעם התביעה העידו שלמה שיוביץ, כפיר רוזנצווייג, דוד מלכה, אפי ימין ורפאל אלון.
- שלמה שיוביץ, שימש כחוקר ביום האירוע. בעדותו בבית המשפט מיום 30.6.13 מסר כי אינו זוכר את פרטי האירוע וכי הציג בפני הנאשם את הזכות להיוועץ עם עורך דין.

(ראה פרוטוקול מיום 30.6.13 עמ' 7-9).

6. בדו"ח פעולה מיום 7.9.11 (**מסומן נ/2**) מתאר השוטר כפיר רוזנצוויג את האירוע. בדו"ח מצוין כי במקום האירוע נכחו כ-200 אנשים ומחו כנגד פינוי האוהלים ברח' רוטשילד בעיר תוך שהם קוראים קריאות לפיטורי ראש העיר, מכים בתופים ומשתמשים במגפונים. המפגינים דחפו את השוטרים על מנת לנסות להיכנס לבניין העירייה כשהם משלבים ידיים. בדו"ח מצוין כפיר כי בעת שהשוטרים החלו להדוף את המפגינים, ניגש אליו אדם הלובש חולצה אפורה ומכנס קצר בעל שיער שחור קצר פגע לו בראשו תוך שהוא משליך את כובע המטרה שהיה על ראשו לעבר קהל המפגינים. החשוד נעצר מיד והובל לבניין העירייה לצורך זיהוי פרטיו. שם הודע לו כי הוא עצור בגין השתתפות בהתקהלות אסורה, השחתת פני מקרקעין, חסימה של דרך ציבורית ותקיפת שוטר. השוטר ציין בדו"ח כי הודיע לנאשם על דבר מעצרו רק בתחנת המשטרה מאחר והיה נוכח באירוע גדול משתתפים בו נעצרו רבים.

(ראה דו"ח פעולה מיום 7.9.11 מסומן נ/2).

7. בעדותו בבית המשפט מיום 30.6.13 מסר כפיר רוזנצוויג, כי בעת האירוע היה חלק מצוות אופנועי הסיור והתבקש להגיע לבניין העירייה על מנת ליצור חיץ בין המפגינים לבין בניין העירייה כאשר אלה ניסו להיכנס בכוח אל בניין העירייה. בשלב מסוים, הנאשם סטר לשוטר בראשו והעיף לו את כובע הבילוש. מיד לאחר מכן, עצר השוטר את הנאשם. בחקירתו הנגדית, הבהיר השוטר כי הנאשם עמד מולו פנים אל מול פנים ונתן לו סטירה וציין כי מעשה זה של הנאשם לא היה כתוצאה מהדיפת האנשים במקום. בהמשך עוד הוסיף השוטר: **"מדובר בסטירה לעבר הראש. אם הייתי מקבל בחזה או דחיפה, אז זה הגיוני, אבל זה היה לראש"**

(ראה פרוטוקול מיום 30.6.13 עמ' 13 שורות 3-4).

השוטר העיד כי הנאשם תקף אותו במתכוון ושלל את הטענה כי הדף את הנאשם. בחקירתו הנגדית, הטיח הסניגור בשוטר כי לא הודיע לנאשם על מעצרו בזירת האירוע אלא רק בתחנת המשטרה, כפי שעולה מדו"ח הפעולה, והשוטר השיב כי מדובר בטעות סופר וכי הודיע לנאשם שהוא עצור והתכוון לסיבת המעצר. בחקירתו הנגדית השיב השוטר כי אינו זוכר האם הכריזו על ההפגנה והאם בעת מעצר הנאשם לא הייתה הכרזה. לעניין זיהוי הנאשם באירוע, העיד השוטר כי הבחור שתקף אותו נעצר על ידו וכי התיאור שנרשם על ידו תואם לתיאור התוקף. מאוחר יותר, זיהה השוטר את הנאשם בבניין בעירייה כמי שתקף אותו.

(ראה פרוטוקול מיום 30.6.14 עמ' 12 שורות 13, 16, 27, 29, עמ' 13 שורות 6, 13, 19-21, עמ' 15 שורות 6-9, 22).

8. בהודעתו במשטרה מיום 8.9.11 מסר העד דוד מלכה, שתיפקד בזמן האירוע כראש משרד סיור כי במקום ההפגנה הגיעו בין 150 ל-400 מפגינים ללא אישור להפגין כשהם חוסמים את רחובות אבן גבירול ובן גוריון תוך השלכת ביצים, אבנים ובקבוקי מים לעבר השוטרים שנכחו במקום. כמו כן ניסו להיכנס לבניין העירייה תוך שהם מגדפים את השוטרים והודפים אותם. לדבריו, במהלך האירוע המפגינים חסמו את הציר וניסו למנוע תנועת ניידות

משטרה בגופם. עוד מסר כי באירוע נעצרו 33 מפגנים.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 8.9.11 מסומנת נ/3).

9. בעדותו בבית המשפט מיום 15.5.14 מסר העד דוד מלכה כי ביום האירוע שימש כראש משרד הסיור בתחנת לב תל אביב והיה אחראי על פינוי מאהל רוטשילד. לדבריו, ההפגנה לא אושרה ובמקום נכחו בין 150-400 מפגנים וההפגנה לוותה בזריקת ביצים, מים ואבנים, ותוך שימוש במגפונים. **העד סיפר כי המשטרה הכריזה על כך שהמפגנים נמצאים בהתקהלות אסורה.** בחקירתו הנגדית נשאל העד האם לא היה דרוש אישור לקיום ההפגנה ועל זה השיב כי המפגנים **נעמדו על המדרכה וחסמו צירים** ואילו לא היו הפרות סדר במקום, שלא כמו במקרה הזה, אז המשטרה הייתה מאפשרת קיום ההפגנה. העד מסר כי במהלך ההפגנה הוא נפגע מביצה שנזרקה לעברו. בחקירתו הנגדית אישר העד כי הייתה הכרזה על ההפגנה.

(ראה פרוטוקול מיום 15.5.14 עמ' 17 שורות 13-14, 18-24, עמ' 20 שורות 5-9, 24-26, עמ' 21 שורות 16-20).

10. בעדותו מיום 26.5.14 מסר אפי ימין, חוקר במשטרת מרחב ירקון, כי ביום האירוע תפקידו היה לתעד את האירוע באמצעות וידאו. סרט הצילום הוצג לעד. העד מסר כי מפאת חלוף הזמן, אינו זוכר את פרטי האירוע. לדבריו, בדק את תקינות מכשיר הווידאו, שמע את קולו בהקלטה וגם את מספרו האישי ומאשר כי הוא אכן זה שצילם את הסרט. בחקירתו הנגדית נשאל האם תעד את האירוע בכתב וזה השיב כי ישנו דו"ח הפעלת ציוד הווידאו וכן מזכר שנערך על ידו ביום 13.2.13 המבהיר את דו"ח. כאן המקום לציין כי המזכר אותו ערך העד נכתב ביום 13.12.13 כשנה וחצי לאחר האירוע ולדברי העד, המזכר נכתב לבקשת התביעה.

11. העד ציין כי שמע את קולו בהקלטה ואת מספרו האישי. עוד מסר, כי לא קיים תיעוד המצביע שנעשתה בדיקת המכשיר וכי הוא לא ציין אם החומר המצולם הינו רציף ולא ערוך.

(ראה פרוטוקול מיום 26.5.14 עמ' 24 שורה 2, עמ' 25 שורות 2-4, 8-16, 30, עמ' 26 שורות 5-6, 9-10, 14-15).

12. בעדותו מיום 26.5.14, מסר רפאל אלון שהינו חוקר מז"פ, כי התבקש על ידי קצין הזיהוי שלו לצלם את האירוע. הסרטון הוצג לעד. העד אישר כי הוא צילם את הסרט כאשר ההפגנה התקיימה בחלק האחורי של עיריית תל אביב וכי בסרט הוא אומר את הפרטים שלו אך לא את התאריך. העד מסר כי בתום הצילום, צרב את זה על דיסק והעביר לחקירת המשטרה.

13. בחקירתו הנגדית, אישר רפאל כי לא ציין בסרט את היום ואת השעה וכי לא בדק את תקינות המכשיר וציין כי המכשיר תמיד נמצא תקין וכי תקינותו נבדקת מידי יום. עוד אישר העד כי לא ציין האם החומר שצולם עבר עריכה או הועבר לידי צד שלישי ונשמר.

פרשת ההגנה

14. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

15. בהודעתו הראשונה במשטרה מיום 7.9.11 מסר הנאשם כי נודע לו על ההפגנה באמצעות האינטרנט והסיבה להפגנה הייתה פינוי האוהלים ברחוב רוטשילד על ידי העירייה. הנאשם מסר כי המפגינים חסמו את צומת אבן גבירול-רח' בלוחך אך ציין כי לא נטל בכך חלק אלא עמד על הכביש בצמוד למדרכה מבלי להפריע למעבר כלי רכב. הנאשם מסר כי לא התבקש על ידי המשטרה לפזר את ההפגנה וכי לא נאמר לו שההפגנה אינה חוקית. עוד מסר הנאשם כי כאשר הגיעו השוטרים למקום קבוצת המפגינים התפזרה והוא וחבר שלו נשארו במקום, אז שוטר תפס אותו בצווארו והמפגינים ניסו למשוך אותו אליהם כתוצאה מכך, נקרעה חולצתו (גופייה) והוא נשרט בצוואר. **הנאשם הכחיש כי תקף את מי מהשוטרים שנכחו במקום.**

(ראה הודעתו במשטרה מיום 7.9.11 מסומנת ת/2).

16. בהודעתו השנייה במשטרה מיום 7.9.11 הכחיש הנאשם כי תקף שוטרים באירוע אך **הודה כי לקח לשוטר שנכח במקום את הכובע שהיה על ראשו**. כשנשאל מדוע לקח לשוטר את הכובע מראשו השיב כדברים הבאים: **"האמת זה היה אינסטינקט ובלהט היצרים ולא היה בכוונה לפגוע"**. כשנשאל כיצד נקרעה חולצתו (גופייה), השיב כי המפגינים משכו אותו אליהם בעת המעצר. בתום ההודעה התנצל הנאשם ומסר כי לא התכוון לפגוע באף אחד.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 7.9.11 מסומנת ת/1).

17. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי הפגין מול עיריית תל אביב כנגד גניבת האוהלים ברוטשילד על ידה. הנאשם העיד כי ידע אודות קיום ההפגנה באמצעות האינטרנט וכי לא ביקש אישור להפגין מאחר וסבר שאין צורך לאשר את קיום ההפגנה. בעדותו מסר כי ביום האירוע לבש גופיה לבנה ומכנסיים קצרות ונעל כפכפים. הנאשם הכחיש כי תקף אך **אישר כי בעת ההתקהלות ידו נגעה בכובעו של שוטר שנכח במקום כפי שמסר בהודעתו השנייה במשטרה והוסיף כי לא נעצר בשל תקרית זאת.**

(ראה פרוטוקול מיום 03.07.14 עמ' 30 שורות 18-28).

18. בחקירתו הנגדית מסר הנאשם כי בעת האירוע המפגינים צעקו וזרקו ביצים. הנאשם הכחיש כי נזרקו אבנים וכי ניסה לפרוץ לבניין העירייה או לחסום את הצומת. הנאשם נשאל האם הבחין באנשים שמנסים לפרוץ לבניין העירייה וזה השיב: **"לא. הייתי מאחורה. אחרי זה רק בתמונות"**. הנאשם נשאל איזו סיבה יש לשוטר כפיר להצביע עליו כמי שהיכה אותו וזה השיב: **"הוא עצר אותי עם עוד ארבעה אנשים. אני לא יודע. יכול להיות שהוא טען גם כלפי מישו אחר"**.

(ראה פרוטוקול מיום 3.7.14 עמ' 31 שורות 20-29, עמ' 32 שורות 12-20).

דין והכרעה

19. לענין תקיפת השוטר לדברי הסניגור ישנן שתי אפשרויות סבירות שתומכות בגרסת הנאשם, האחת כי ההעפה של הכובע על ידי הנאשם נעדרת כל כוונה ואפשרות שנייה היא שמדובר בזיהוי שגוי של השוטר את הנאשם כמי שתקף אותו. שתי הטענות החלופיות אותן מעלה הסניגור בסיכומיו אינן מתיישבות האחת עם השנייה.

20. אל מול טענת ההגנה, עומדת גרסת השוטר כפיר רזונצוויג ממנה עולה כי הנאשם סטר לשוטר והעיף את כובעו **במתכוון**. לענין זיהוי התוקף, טוען הסניגור לזיהוי מוטעה של הנאשם על ידי השוטר בזירת האירוע וזאת לדבריו בשל "גל המעצרים" שהתבצע באותו יום. השוטר מצידו העיד כי **עצר** את הנאשם **מיד ובסמוך לתקיפה** וכי **זיהה** את הנאשם מאוחר יותר בתחנת המשטרה. מחלוקת נוספת הינה לענין תיאור הלבוש של הנאשם בעת האירוע. לטענת הסניגור הנאשם הגיע להפגנה כשהוא לבוש בגופיה לבנה. בזכ"ד המסומן **2/נ** שנערך על ידי השוטר, ציין השוטר כי הנאשם לבש חולצה אפורה. לשיטת הסניגור השוטר טעה בזיהוי בגדי הנאשם הן מבחינת הצבע והן מבחינת הצורה. השוטר מסר כי הנאשם לבש חולצה אפורה ומסר כי יתכן והנאשם החליף חולצה. בנקודה זו יש להפנות לתמונה בה נראה הנאשם לובש גופיה **(מסומנת 1/נ)**.

21. בהודעתו הראשונה במשטרה הכחיש הנאשם כי תקף את מי מהשוטרים שנכחו במקום וכשנשאל האם במהלך האירוע תקף שוטרים השיב בשלילה. בהודעתו השנייה במשטרה הטיח החוקר בנאשם כי השוטר שעצר אותו מסר כי הוא סטר לו והשליך את כובעו, אז השיב הנאשם: **"כן לקחתי לו את הכובע אבל לא נתתי לו מכה ולא סטירה או משהו"**, דהיינו הנאשם הכחיש כי תקף שוטרים באירוע אך הודה כי לקח לשוטר שנכח במקום את הכובע שהיה על ראשו. בהמשך ההודעה הסביר הנאשם שעשה זאת כאינסטינקט ובלהט היצרים ולא בכוונה לפגוע. עוד מסר הנאשם בהודעה זו כי במקום נכחו רבים נוספים ויכול להיות שאחר היכה אותו ושלל כי ראה מישהו אחר מכה את השוטר. בעדותו בבית המשפט הכחיש הנאשם כי תקף אך אישר כי בעת ההתקהלות ידו נגעה בכובעו של שוטר שנכח במקום וכלשונו: **"לא תקפתי אף אחד במהלך האירוע. בהודעה השנייה שלי ציינתי מגע ביני לבין כובע של שוטר. במהלך ההפגנה נכנסים שוטרים לעצור. יש המון התקהלות. הידיים שלי מניפות את השלט. בהתקהלות היד שלי פגעה בכובע של השוטר. אני בכלל לא בטוח שזה היה השוטר שהעיד"**. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי בעת שהניף שלט העיף בטעות את כובעו של השוטר. כפי שניתן לראות הנאשם **אינו עקבי** בגרסתו כלל וכלל. ראשית הנאשם מכחיש כי תקף את מי מהשוטרים, מאוחר יותר מציין כי השליך את כובעו של השוטר במהלך האירוע ובבית המשפט מסר כי ידו נגעה בכובעו של השוטר תוך שהוא הניף שלט.

(ראה הודעת הנאשם במשטרה מיום 7.9.11 (מסומנת ת/2) עמ' 2 שורות 25-26, הודעת הנאשם במשטרה מיום 7.9.11 (מסומנת ת/1) עמ' 1 שורות 2-6, עמ' 2 שורות 8-11, פרוטוקול מיום 3.7.14 עמ' 30 שורות 23-26, עמ' 32 שורות 12-13).

22. אין מחלוקת כי הנאשם השליך לעבר המפגינים את כובעו של השוטר. הנאשם מצדו מודה בכך ומציין כי עשה זאת בלהט הרוח.

23. משמעות הדבר הוא כי לנוכח גרסה ברורה, מלאה ומדויקת של השוטר עומדת גרסת הנאשם שאינה עקבית כלל וכלל ובנסיבות אלה מצאתי מקום להרשיע הנאשם בעבירת תקיפת שוטר.

24. לענין עבירת ההתפרעות - סעיף 152 קובע את דינו של משתתף בהתפרעות וזה לשונו: **"התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דינו - מאסר שנתיים"**.

25. היסוד העובדתי של עבירת ההתפרעות - משמעות הדיבור "משתתף" זהה למשמעות בעבירה של השתתפות בהתקהלות אסורה לפי סעיף 151 לחוק העונשין, דהיינו מי שלוקח חלק למעשה בהתקהלות ונמנה בין המתקהלים ודיי בעצם "הנוכחות" במקום כדי לספק את דרישת רכיב "המעשה שביסוד עובדתי". למען הסר ספק יצוין כי מדובר במי שמתעקש להישאר נוכח במקום לאחר שנתעורר חשש רציני להפרת שלום הציבור ולאחר שנדרש על ידי המשטרה ללכת לדרכו, אותו אדם מעמיד עצמו במצב של "משתתף" בהתקהלות בלתי חוקית.

26. היסוד הנפשי של עבירת ההתפרעות - עבירת ההתפרעות הינה עבירה התנהגותית שאין בהגדרתה דרישה של "כוונה" ובתור שכזו דיי "במודעות" כלפי ההשתתפות בהתקהלות אסורה וכלפי התקיימות הנסיבות ההופכות את ההתקהלות האסורה להתפרעות.

(ראה ספרו של י' קדמי הדין בפלילים חוק העונשין כרך רביעי, עמ' 2008-2012, מהדורה מעודכנת תשס"ו - 2006).

27. יוצא מכך, שעל מנת לייחס לנאשם עבירת התפרעות יש להוכיח כי הנאשם **ידע** שההתקהלות הינה אסורה.

28. הנאשם מסר בהודעתו הראשונה במשטרה כי לא נאמר לו שההפגנה אינה חוקית וכלשונו: **"המשטרה רק עמדה שם ושמרה על הסדר, אף אחד לא אמר לנו שההפגנה לא חוקית"**. הנאשם סיפר כי הייתה חסימת צומת וכי ראה זריקת ביצים אך ציין כי לא לקח חלק בחסימת הצירים ולטענתו נשאר במקום ההפגנה בשל חופש הביטוי.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 7.9.11 (מסומנת ת/2) עמ' 2 שורות 19-20).

29. העד דוד מלכה העיד כי כאשר השוטרים הגיעו למקום ההפגנה, הכביש היה חסום על ידם. לדבריו במקום נכחו בין 150 ל-400 מפגינים וההפגנה כללה זריקת ביצים מים ואבנים. העד אף מציין כי נפגע מזריקת ביצים ובקבוקי מים לעברו. דוד מלכה מסר כי ההפגנה כללה אווירה מאוד קשה שלווה בצעקות צרחות וגידופים **ולדבריו הוכרזה התקהלות אסורה** ובלתי חוקית. הנאשם מודה כי נכח בהפגנה.

30. השוטר כפיר מסר כי אינו זוכר אם הכריזו על ההפגנה כבלתי חוקית. הסיגור מצידו טוען כי היה צריך לתעד את ההכרזה בכתב.

31. הנה כי כן, מדובר בהתקהלות אסורה שבמהלכה המפגינים נקטו בצעדים לא חוקיים תוך זריקת ביצים, אבנים ובקבוקי מים. מקובלים עלי דברי העד דוד מלכה בדבר הכרזה על התקהלות אסורה והצורך בפיזור ההתקהלות. הנאשם נכח במקום והשתלשלות האירועים מעלה כי אין מדובר בנוכחות תמימה במקום שכן לעניין זה קבעתי כי הנאשם תקף את השוטר כפיר רזנצוויג כל זאת בעת שהשוטר כפיר מנסה להדוף את המפגינים.

32. סוף דבר, הנני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים